Skandinaviens Stjerne = Decbr. 1948

Julehilsener til de danske Søskende!

Kære Søskende og Venner i den danske Mission!

Modtag mine bedste Ønsker om en velsignet Jul og et lykkeligt og indbringende Nytaar.

Jeg sender eder alle herigennem min hjerteligste Tak for al eders Hjælp, for alle gode Ord og Tanker og for hver lille Ting, som I har gjort for at fremme Herrens Værk. Det har været mig en stor Glæde at se Herrens mægtige Værk rulle fremad, som det har gjort i dette Aar, og uden eders, Missionærernes og vore Venners Hjælp, ville dette ikke have været muligt.

Fortsæt det gode Arbejde! Der er stadig Mennesker, der hungrer efter Sandhed, og lad os alle gøre alt, hvad vi kan, for at finde dem og give dem Livets Ord. Dersom I ikke kan gaa rundt fra Dør til Dør saaledes som Missionærerne, saa kan I prædike Evangeliet til Venner og de, I omgaas til dagligt. Den bedste Prædiken, vi kan give, er et godt Eksempel. Lev derfor Jesu Kristi Evangelium, hold Herrens Bud og Befalinger og gør alt, hvad I kan, for hans Værk.

Maa Gud velsigne eder alle!

Eders Broder og Ven

Alma L. Petersen,

Missionspræsident.

Kære Søskende og Venner i den danske Mission!

Modtag de bedste Ønsker for en rigtig glædelig Jul og et velsignet og godt Nytaar, og modtag min Tak og Paaskønnelse for eders Hjælp og Støtte i Aaret, som er gaaet,

og for den Godhed og Kærlighed, som I altid har mødt os med. Maa Gud velsigne eder i det nye Aar med Helbred og Sundhed og alt, som vil være til Gavn og Glæde, at I maa fortsætte med at gøre alt, hvad I kan, for at faa Fremgang i Guds Værk i den danske Mission.

Evangeliet er et Budskab om Fred og Kærlighed til hele Verden, til de, som tror og vil adlyde dets Lærdomme. Det vil bringe Lykke og Glæde til alle Mennesker her paa Jorden. Vor Frelser har sagt: »*Jeg er Sandheden og Lyset, og ingen kommer til Faderen uden ved mig.*«

Maa vi alle stræbe efter den Lykke og Glæde, som kommer ved at holde Guds Bud og Befalinger og blive bestandig indtil Enden. De kærligste Hilsener til eder alle.

Eders Søster i Pagten

Eliza Petersen,

Præsidentinde for den danske Mission.

Kære Søskende og Venner i den danske Mission!

Endnu engang er det Jul, og vi skulde alle have disse Tanker i vore Hjerter: »*Ære være Gud i det høje, Fred paa Jorden og god Vilie blandt Menneskene.*«

»*Ære være Gud i det høje.*« — Dermed menes, at vi hver Dag skulde vaagne med fornyet Tro i vore Tanker og slutte Dagen med Tak og Bøn i vore Hjerter.

»*Fred paa Jorden.*« — Lad os først udvikle Fred i os selv, vore Hjem og vor Kirke. Som Sidste Dages Hellige skulde vi sætte et Eksempel paa Fred.

»*God Vilie blandt Menneskene.*« - Vi maa huske at holde Guds Befalinger, for saa vil vi elske Gud og vor Næste. Vi maa lære at have broderlig Kærlighed, for hvor der er Kærlighed, der er Gud ogsaa.

Maa den sande Fredsaand og Kærlighedsaand være i hver Broder, Søster og Barns Hjerte i den danske Mission.

Med kærlig Hilsen.

Eders Søster i Pagten

Lillian Petersen.

Tro paa Guds Magt

Af Biskop Chr. Jensen.

Herrens Forudsigelser og Profetier til sine Tjenere er altid sande, især gælder det, naar de bliver kaldet til Arbejde; det vil altid gaa i Opfyldelse. Personlig har jeg arbejdet i Kirken hele mit Liv. Jeg har faaet to patriarkalske Velsignelser, og begge har sagt, at jeg ville blive kaldet til at gaa paa en Mission til Danmark, til mit Fødeland. Det saa ud, som om dette Løfte ikke skulde komme til at gaa i Opfyldelse. Men i en Alder af 70 Aar blev jeg kaldet til at gaa paa denne Mission. Herren har velsignet mig med Helbred og har gjort mig i Stand til at udfylde denne Mission i to Aar uden en Sygedag.

De første otte Maaneder arbejdede jeg paa Lolland sammen med Broder Christian Nielsen og Broder August Nielsen. Vi opnaaede ikke en hel Del udover, at vi døbte en Mand. Men derefter blev jeg kaldet til Omrejsende Ældste i den danske Mission, og jeg har haft en vidunderlig Tid, og min Velsignelse, som siger, at jeg skulle rejse meget over Land og Sø, fra By til By og bære mit Vidnesbyrd til Tusinder af Mennesker, er gaaet i Opfyldelse. Da Præsident Petersen kaldte mig til denne Stilling, vidste han ikke, at jeg havde faaet denne Velsignelse.

Jeg har talt i hver organiseret Gren i Danmark, og har for Tusinder og atter Tusinder af Mennesker baaret Vidnesbyrd om Principperne i det gengivne Evangelium. Jeg har besøgt hver eneste Missionær i hele Missionen og har besøgt mange af Kirkens Medlemmer og Venner, og jeg kan sige, at de alle har gjort et meget fint Stykke Arbejde. Jeg føler saaledes, som Præsident George Albert Smith gjorde, da han i Oktober Konferencen 1946 sagde: »Det er Jesu Kristi Evangeliums Aand, at arbejde uden Betaling, uden de Behageligheder vi har herhjemme, for at bringe Frelse til den menneskelige Familie, for at bringe vor Faders andre Børn til Kundskab om Sandheden. Belønningen, som venter Missionærerne for deres Arbejde,

for Resultatet af disse Aars Tjeneste, er at nyde Selskabet med de Mænd og Kvinder, som de har bragt i Kirken, samt deres egen Families Selskab, som de elsker, her paa Jorden og gennem al Evighed.«

Nu, da jeg er næsten færdig med min Mission, vil jeg gerne takke Præsident Petersen for det Privilegium at have haft Lejlighed til at arbejde under hans Ledelse. Jeg vil ogsaa takke alle Missionærerne for det Arbejde, de har gjort, og jeg haaber, at de, naar de kommer hjem, vil fortsætte det store Arbejde, som de har paabegyndt her paa deres Mission, thi Løbet er ikke for de hurtige, ej heller Slaget for de stærke, men for de, som holder ud indtil Enden.

Herren har valgt de svage paa Jorden til at gøre de viise til Skamme, og dersom vi lever i Overensstemmelse med hans Befalinger, har vi Magten til at gaa fremad og tale med de viise Mænd, Præsterne, Professorerne, de lærde Mennesker i Dag, og vi vil aldrig blive gjort til Skamme, ej heller vil de Lærdomme, som vi erklærer er Jesu Kristi eneste sande Evangelium, blive gendrevet.

Jeg bærer det Vidnesbyrd, at dette Løfte er blevet opfyldt til det mindste Bogstav for mit Vedkommende, ligeledes dette, at naar Mænd gaar frem i Israels Guds Navn, er der ingen Magt paa Jorden, der kan omstyrte de Sandheder, de frembærer. Menneskene kan fordreje og bagtale dem, de kan sætte falske Fremstillinger i Cirkulation, for Menneskene elsker Løgn mere end Sandhed; men de Mennesker, der ejer det evige Evangeliums Sandheder, som Gud har aabenbaret, har en Skat i dem, som Verden ikke kender noget til. De har Aaabenbaringens Lys, den Helligaands Ild, Præstedømmets Magt i dem, en Magt, som de selv ved meget lidt om, men som er som et Kildespring i Livet, der stiger, bruser og bobler og udspreder sine forskellige Strømme. Herren siger: »Ved jer vil jeg gøre Jordens Nationer til Skamme, ved jer vil jeg overvinde deres Kongeriger.«

(Præsident John Taylor, »The Gospel Kingdom« Side 242).

Der siges i 2 Nephi, at Herren aldrig fordrer noget af

sine Tjenere, uden at han aabner en Udvej for dem, at de kan fuldføre det, han kræver af dem. Det gælder ikke alene Missionærerne, men ogsaa enhver sidste Dages Hellig. Ofte ser vi Mænd og Kvinder, som undskylder sig, naar de bliver kaldet til at udfylde en eller anden Tjeneste i Kirken, men dersom de gør, hvad de kan, vil Herren aabne Vejen til Fuldførelse af deres Kald. Det er mirakuløst, hvad der bliver udført af de trofaste og de, som tror paa Guds Magt.

Da jeg blev kaldet paa Mission, var jeg meget syg af for lav Blodprocent, men efter at jeg er kommet til Danmark, har Blodprocenten været normal, og jeg har nydt et udmærket Helbred. Herren har bevaret min Farm og Ejendom derhjemme og har velsignet min Familie med vidunderligt Helbred, ogsaa en Opfyldelse af de Løfter, som er givet mig.

Herren har givet følgende Aabenbaring til Kirken:

»Hvorfor jeg, Herren, idet jeg vidste hvad Ulykker, der skulle ramme Jordens Indvaanere, kaldte min Tjener Joseph Smith den yngre, talende til ham fra Himlen og gav ham Befalinger; og jeg befalede ligeledes andre, at de skulle forkynde disse Ting for Verden, og alt dette for at opfylde, hvad som er skrevet ved Profeterne. De Skrøbelige af denne Verden skulle opstaa og nedbryde de mægtige og vældige, at Mennesker ikke skulle give Raad til deres Medmennesker eller holde Kød for sin Arm; men at hvert Menneske maatte kunne tale i Guds, Herrens Navn, hans, som er Verdens Frelser; paa det, at Tro maa tiltage paa Jorden; at min evige Pagt maatte blive oprettet; at mit Evangeliums Fylde maatte blive forkyndt ved de svage og enfoldige helt til Jordens Ender, ja for Konger og Regenter.« (P. B. 1 : 17—24).

Jeg bærer dette Vidnesbyrd for dem, at dette er Herrens Værk, at denne Kirke er Guds Rige oprettet paa Jorden i disse sidste Dage, og at den aldrig mere skal borttages. Den er blevet genoprettet her paa Jorden gennem Profeten Joseph Smith som en Forberedelse til Kristi andet Komme. Jeg ved, at det skal ikke vare mange Aar, før de onde skal blive ødelagt paa Jordens Flade, og Guds Søn skal komme og regere paa Jorden i tusinde Aar. Jeg ved, som et Fakta, at Gud lever, at Jesus Kristus er hans Søn, at Joseph Smith var en levende Guds sande Profet, og de, som har efterfulgt ham, ogsaa har været sande Profeter,

og at Præsident George Albert Smith ogsaa er en Profet, som leder denne Kirke ved direkte Aabenbaring fra den Højeste. Jeg beder, at hvert Medlem af Kirken i dette Land vil udvise Trofasthed mod Pagten, som de har sluttet med Gud, at de maa være værdige til Belønningen, som er beredt for de trofaste, og at de, som ikke er Medlemmer af Kirken, maa undersøge den, at de maa modtage samme Kundskab, at de maa modtage samme Velsignelser, og det er min ydmyge Bøn i Jesu Kristi Navn, Amen.

Forsidebillede: Staten Utahs Regeringsbygning.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

I et Nummer af »The Church News« fra sidste Aar tales der om en Profet, som skulde komme fra Lamanitterne i de sidste Dage. Jeg vil saa gerne vide, hvor det omtales i Mormons Bog.

Svar:

Denne Henvisning kan findes i 2den Nephi 3 : 24—25.

Spørgsmaal:

Har Kirken nogen Standard med Hensyn til Ligbrænding?

Svar:

Vi sætter Kristus som et Ideal i alle Ting. »De Gerninger, som I har set mig gøre, skulle ogsaa I gøre.«

Vi ved bestemt, at Kristus blev ikke brændt. Men hans Legeme laa i Graven, saa at han atter kunde tage det i Besiddelse den Dag, han opstod.

Kirken giver ikke nogen bestemt Befaling desangaaende, men opfordrer dog dens Medlemmer til at lade sig begrave paa almindelig Vis. Den tilraader ikke Ligbrænding.

»Det lille Barn Jesus«

Det lille Barn Jesus i Krybben sov sødt,
foruden en Seng og i Fattigdom født.
Men Himmelens Stjerner saa ned, hvor han laa,
det lille Barn Jesus paa Leje af Straa.
Han sov vor Frelser i en Stald,
han evigt priset være skal.

Skønt Fæet i Stalden forstyrred hans Søvn,
ej græd eller klaged Vor Herre, Guds Søn.
Jeg elsker Dig Jesus, fra Himlen se ned
og bliv ved mit Leje paa Vagt med Din Fred.
Du sov vor Frelser i en Stald,
Du evigt priset være skal.

Jeg beder Dig bliv Herre Jesus hos mig,
velsign alle Smaabørn og elsk ogsaa mig,
bevar os som Dine den Stund vi er her
og tag os til Himlen at bo hos Dig der.
Du sov vor Frelser i en Stald,
Du evigt priset være skal.

Martin Luther.

Loyalitet

I denne December Julemaaned er vi alle saa feststemte, vi bliver mere og mere kærlige og overbærende, jo mere vi nærmer os Juleaften, egentlig ikke fordi vi er blevet bedre og kærligere, men kun fordi, at saadan kræver Traditionen, at vi skal være op mod Jul, og saa bagefter, ja, saa kan vi altid falde tilbage i de gamle Folder.

Vi ser med traditionsmæssig Rørelse paa Barnet i Krybben, og enkelte fatter maake i et kort Glimt den virkelige Storhed, det vidunderlige Budskab bag det hele: »*Os er i Dag en Frelser født.*«

Det samme er Tilfældet, naar vi kommer til Paaske og atter hører Lidelses og Opstandelses Budskabet. Saa kommer Himmelfartsdagen og endelig den glade Pinsefest.

Saa mange Aarhundreder har Menneskeheden været loyale mod disse traditionelle Højtider; saa mange Aarhundreder har de været rørte og bløde hver Juleaften, men har det gjort Verden bedre? Nej, kun til Højtiderne formaar Menneskene at udvise lidt Loyalitet mod deres Frelser; men saa snart Hverdagen kommer, glemmes Højtidens gode Forsætter og Loyaliteten. Ordene, der lød ud i Julenatten: »*Fred paa Jorden og i Menneskene Velbehag*«, glider atter ud i Glemselens Mørke, saa snart Højtiden er ovre.

Kristi manende Ord paa Korset, Ord, som vi skulle tage til os og følge: »*Fader forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør*«, dør med Kristus paa Korset, i hvert Fald for Hovedparten af Menneskeheden, for de følger dem i hvert Fald ikke. Det glade Budskab: »Han er opstanden«, modtages med Glæde af de fleste, for hvem vil ikke gerne opstaa igen en Gang. Men yderligere Tænken over, at der maaske kræves noget til Gengæld for denne Opstandelse, kan der afgjort ikke blive Tid til, for allerede 2. Paaskedag aabner Biografer og Restaurationer. Saadan gaar det med Rørelsen, med Loyaliteten hver Højtid. Saa snart Hverdagen melder sig, saa er der ikke Rum for den Slags mere.

Jesus Kristus er for mange en Skikkelse, som hører Højtiderne til, ja, han kan slet ikke undværes der, men saa kan man heller ikke forlange, at man skal tænke en hel Masse mere paa ham og paa disse Ting, naar man skal til at bestille noget igen. Man kan virkelig ikke gaa og være hellig og højtidsstemt hver Dag!

Kan man nu ikke det? Mon Krisstus under saa mange Ofre bragte os Kærlighedens Evangelium, for at vi skulle gøre ham til en Slags Eventyrfigur, som vi tager frem og fælder en Taare over ved Højtiderne, hvorover vi føler os saa gode, saa gode, og 2 Uger efter Jul for Eks. begynder

man saa at spekulere paa, hvordan man bedst kan snyde Skattevæsenet det Aar.

Det Evangelium, han prædikede for Menneskene, gjaldt det kun Højtiderne?

— »*Du skal elske Din Næste som Dig selv — elsker eders Fjender og gør dem godt, som hade eder — giv enhver, som beder dig — vær barmhjertige — dømmer ikke, saa skulle I ikke dømmes — naar Du giver Almisse, da lad ikke din venstre Haand vide, hvad din højre gør — samler eder ikke Skatte paa Jorden, men samle eder Skatte i Himmelen — o. s. v.*

Det er kun en meget lille Del af alt det, Frelseren gav os som Rettesnor for Livet, men lyder det, som om det kun gjaldt visse Højtidsdage?

Jeg overlader det til Læseren selv at besvare Spørgsmaalet.

Disse Ord er ikke sagt for at rive dig ud af Julestemningen, men for at hjælpe dig til at blive i den, ikke blot til Jul og Paaske, men hver Dag i Aaret, hver Dag gennem hele dit Liv, og selv om der saa ikke er opnaaet den »Fred paa Jorden«, som Englene sang om i Julenatten, saa vil der maaske komme Fred til dit Hjerte.

Arlin.

Trosartiklerne:

11. *Vi tror, at vi bør være Konger, Præsidenter og Øvrigheder underdanige samt adlyde, ære og opretholde Lovene.*

»Vi tror, at Regeringer indstiftedes af Gud til Menneskenes Bedste, og at han holder Menneskene ansvarlige for deres Handlinger med Hensyn til samme, baade i at udstede Lovene og haandhæve dem for Samfundets Gavn og Sikkerhed.

Vi tror, at ingen Regering kan bestaa i Fred, medmindre saadanne Love bliver affattede og holdte ukrænkede, som

vil sikre hvert Menneske Samvittighedsfrihed, Ejendomsret og dens Bestyrelse, samt Livets Beskyttelse.

Vi tror, at alle Regeringer behøver borgerlige Embedsmænd og Øvrighedspersoner for at haandhæve sammes Love, og at saadanne, som vil forvalte Loven redeligt og retfærdigt, bør søges og understøttes ved Folkets Stemme (dersom det er en Republik) eller Regentens Vilie.

Vi tror, at Religionen er indstiftet af Gud, og at Menneskene er ansvarlige for Gud, og for ham alene, for Udøvelsen deraf, medmindre deres religiøse Meninger tilskynder dem til at gøre Indgreb i andres Rettigheder og Friheder; men vi tror ikke, at nogen har Ret til i de menneskelige Love at foreskrive Regler for Gudsdyrkelsen og binde Menneskenes Samvittighed, eller foreskrive nogen Form for den offentlige eller huslige Andagt. At den borgerlige Øvrighed bør undertrykke Lasten, men aldrig tvinge Samvittigheden, straffe Brøde, men aldrig indskrænke Sjælens Frihed.

Vi tror, at alle Mennesker er pligtige til at understøtte og opretholde de respektive Regeringer, under hvilke de opholde sig, saa længe de blive beskyttede i deres naturlige og uafhændelige Rettigheder, ved saadanne Regeringslove, og at Opstand og Uroligheder ikke passe sig for nogen Indvaaner, som saaledes bliver beskyttet, og bør straffes efter Fortjeneste; og at alle Regeringer have Rettighed til at give saadanne Love, som efter deres Skøn er bedst skikkede til at sikre den offentlige Velfærd, medens de til samme Tid holde Samvittighedsfriheden hellig.

Vi tror, at enhver bør æres i sin Stilling: Regenter og Øvrigheder, som saadanne, der er satte til at beskytte de Uskyldige og straffe de Skyldige, og alle Mennesker skylde Lovene Agtelse og Ærbødighed; da Anarki og Rædsel uden dem vil træde i Stedet for Fred og Harmoni. De menneskelige Love er indstiftede i den udtrykkelige Hensigt at ordne vore Interesser saa som enkelte Mennesker, og saa som Nationer, imellem Mand og Mand; og guddommelige Love givne fra Himlen, foreskrive Regler i aandelige Anliggen-

der, for Tro og Gudsdyrkelse, for hvilket Mennesket skylder sin Skaber Regnskab.«

(P. B. 134 : 1—7).

Saaledes var og er de Sidste Dages Helliges Synspunkt med Hensyn til Love og Regeringer i Almindelighed, et Menneskes Pligt til at adlyde de eksisterende Autoriteter og Regeringer. Dersom der i Kirkens Historie nogensinde er afveget fra disse Principper, som her er fremført, og som blev proklameret af Kirken i Aaret 1835, da de blev opretholdt af Kirkens Autoriteter i Kirtland Ohio, saa er det af den Grund, at der har været givet Love, som er imod Udøvelsen af de religiøse Principper, som Gud har aabenbaret til sin Kirke, og paa de Sidste Dages Hellige hviler den Pligt, paa en lovlig Maade, at forfægte og praktisere de Principper, som Gud har aabenbaret til dem, saavel som Retten til at tro paa dem. Kun under saadanne Omstændigheder har der været Uoverensstemmelser mellem de Sidste Dages Hellige og Øvrigheder.

12. Vi tror, at vi bør være ærlige, sanddrue, kyske, velgørende, dydige, oprigtige og gøre godt mod alle. I Sandhed, vi kunne sige med Paulus, at vi tror alt, vi haaber alt; vi har udstaaet meget, og vi haaber med Guds Hjælp at blive i Stand til at udholde alt. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt.

Denne Trosartikkel har med den etiske Del af Religionen at gøre, men denne Artikkel er i sig selv saa udtryksfuld, direkte og klar, at den ikke kræver yderligere Forklaringer.

Henvisninger til Mormons Bog

Frafald fra Evangeliet.

1. Herrens Disciple borttages ..... Morm. 1:13—14.
2. Aldrig havde en saadan Ugudelighed eksisteret ..... Morm. 4:12.
3. Herrens Aand ophører at strides med Menneskene ..... Morm. 5:16.

Djævle er faldne Engle.

1.	Satan er en falden Engel	2. Neph. 2:17—18.
2.	Satan faldt fra Guds Nærværelse ...	2. Neph. 9:8.
3.	Satan udkastet	2. Neph. 24:12—17.
4.	Djævelen viser sig som en Engel ...	Alma 30:53.

Tro.

1.	Nephit løses ved Tro	1. Neph. 7:17—18.
2.	Kuglens Visere arbejdede ved Tro...	1. Neph. 16:28.
3.	Israelliterne dræbtes paa Grund af Vandtro	1. Neph. 17:41.
4.	Gud arbejder i Overensstemmelse med Tro	2. Neph. 27:23.
5.	Nephi bad i Tro og blev besvaret ...	2. Neph. 33:3.
6.	Din Tro har gjort det hele	Enos 1:8.
7.	Tro er Kundskab	Alma 32:17—21.
8.	2000 af Helamans Mænd blev frelst ved Tro	Alma 57:25—27.
9.	Jareds Broder flyttede et Bjerg ved Tro	Ether 12:30.
10.	Tvivl ødelægger Menneskers Haab ...	Mor. 10:18—24.

Evangeliet er uforanderligt.

1.	Herrens Vej er en evig Omgang	1. Neph. 10:17—19.
2.	Jesus den samme i Gaar og i Dag og til evig Tid	2. Neph. 29:9.
3.	Gud gaar ikke ad krogede Stier	Alma 7:20.
4.	Ingen Trætte angaaende Læresætningerne	3. Neph. 11:28.
5.	Helvede aaben for de, der prædiker andre Lærdomme	3. Neph. 11:34—41.
6.	Evangeliet altid det samme	Mor. 10:7.
7.	Gaverne har eksisteret altid	Mor. 10:18—24.

Efteraarskonferencerne

Esbjerg: 2.—3.—4. Oktober 1948.

Lørdag den 2. Oktober indledtes Konferencen i Esbjerg med en Kor- og Solistkoncert. Koret sang under Ledelse af Dirigent Victor R. Petersen og med Str. Vilhelmina Hansen ved Orglet seks smukke Sange. Frk. Ida Andersen sang ualmindelig smukt og betagende en Arie fra Oratoriet »Messias«, og Daniel Hertz spillede paa Violin to Sange fra »Per Gynt«. Præsident Petersen talte meget kort og bad derefter alle Missionærerne om at synge: »Kom Hellige«. Endelig sang en Missionærkvartet »Finlandia«, Missionær Fingerle sang »The holy City«, og Frk. Aase Schumacher fra Fredericia spillede Brahms Vals i As Dur, og til Slut sang Koret under Ledelse af Biskop Jensen den engelske Hymne: »Let the Mounthains shout for joy«. Tilstede var 144.

Søndag blev en meget anstrengende Dag — med Møder næsten uafbrudt fra Morgen til Aften; men hvor var det dejligt

at høre de mange gode Ord og stærke Vidnesbyrd. Alle Møderne var godt besøgt, især var mange af Kirkens Venner fra andre Byer mødt op — alene fra Haderslev 25.

Kl. 8,30 var der Præstedømmemøde, hvor 51 var tilstede. Søndagsskolemødet Kl. 10 blev overværet af 175, og der var et glimrende Program. Søndagsskolebørnene fra Haderslev og Børnesangkoret i Esbjerg sang nogle Sange, og mange Missionærer og Søskende fik Lejlighed til at bære deres Vidnesbyrd.

Kl. 13 var der Daab, hvor et Ægtepar fra Haderslev blev døbt. Kort efter — Kl. 14,30 — begyndte Nadvermødet, og her var 95 tilstede.

Aftenmødet Kl. 19 var vel nok det Møde, der var blevet set hen til med størst Forventning, og jeg tør sige, at ingen blev skuffede. Man mærkede tydeligt, at en rig Fylde af Herrens Aand var tilstede, og den inspirerede alle Talerne til at yde deres bedste. Tilstede var 170.

Biskop Jensen, der en kort Tid har virket som Grensforstander her i Esbjerg, og Str. Elisabeth Hinckley blev afløst fra deres Mission, og Ældste Robert M. Christensen blev afløst som Distriktspræsident. Derefter blev det nye Grensforstanderskab og den nye Distriktspræsident præsenteret for Forsamlingen og godkendt. Som Grensforstander Ældste Mark R. Berrett, som 1. Raadgiver Ældste Edsel Jørgensen, som 2. Raadgiver Ældste Jay Jensen og som Distriktspræsident Ældste Dean L. Maughan.

Præsident Petersens Tale var ualmindelig god og inspireret. Kirkens Medlemmer blev stillet det Spørgsmaal, hvad Kirken havde gjort for os, og blev fortalt, at den eneste Vej til Fred paa Jorden var at bede til Gud. Endelig talte Præsident Petersen om Kristi nære Genkomst og formanede alle at gøre sig rede til at møde ham.

Mandag Aften Kl. 19,30 afholdt Kvindelig Hjælpeforening Bazar. Der var et lille, men godt Program, hvor bl. a. Koret sang: »Naar Fjordene blaaner«. Ved Auktionen kom Kr. 692,— ind til Foreningens Velgørenhedsarbejde. Der var 143 tilstede.

Saa var den dejlige Konference forbi; men vi haaber alle, at vi maa kunne spore Virkningerne af den i Tiden, som kommer, og at den maa blive Aarsagen til, at vor Gren her i Esbjerg maa faa stor Fremgang.

Greta Aa.

Konferencen i Aarhus den 9.—10.—11. Oktober 1948.

Konferencen aabnede Lørdag Aften med en smuk Koncert med et glimrende Program af Korsang, Duetter, Soloer og Pianosoloer. Særlig skal bemærkes den smukke »Landkending« med Verner Larsen som Solist og en Solo »Fader Vor« af Missionær

»*Dette er en vidunderlig Afslutning*«.

Dette er en vidunderlig Afslutning for Israel, meget vidunderlig.

Jeg vil slutte med at læse de sidste Vers i det 14. Kap. af Zakarias, som omhandler det samme.

»*Men alle de, der bliver tilbage af Folkene, som kommer op mod Jerusalem, skal Aar efter Aar drage derop for at tilbede Kongen, Hærskarernes Herre og fejre Løvsalsfesten. Og dersom nogen af Jordenss Slægter ikke drager derop til Jerusalem for at tilbede Kongen, Hærskarernes Herre, skal der ikke falde Regn hos dem. Og dersom Ægyptens Slægt ikke drager derop og kommer derhen, saa skal de rammes af den Plage, Herren lader ramme Folkene. Det er Straffen over Ægypterne og alle de Folk, som ikke drager op for at fejre Løvhyttefest. Paa hin Dag skal der staa paa Hestenes Bjælder »helliget Herren«, og Gryderne i Herrens Hus skal være som Offerskaale for Alteret, hver Gryde i Jerusalem og Juda skal være helliget Hærskarernes Herre, saa alle de ofrende kan komme og tage af dem og koge deri. Og paa hin Dag skal der ikke mere være nogen Kana'anæer i Hærskarernes Herres Hus.*«

Disse Ting er lige foran os. Vi ser de store Ting, som er ved at ske paa Jorden i Dag — al den Tumult og alle de Ulykker der sker, Menneskenes Hjerter forsmægter i dette Røre, men vi har kun set Begyndelsen af det. Elementerne er endnu ikke oprørte, som de skal blive, Havet har endnu dets Grænser, og Jordskælvene, Byernes Synken i Dybet og de store Ødelæggelser og Plager ved Hungersnød og Pestilense vil først komme, Blodsudgydelse, Krig og Ødelæggelse.

Jeg beder hver Dag i mit Liv, at Herren vil skynde sig med dette Arbejde, og medens alt dette er ved at ske, haaber jeg, at det maa ske hurtigt, saa at der maa blive en Ende paa det, at Freden maa komme. Jeg gentager, hvad jeg sagde i en af mine forrige Taler, jeg beder for Verdens Ende, fordi jeg ønsker en bedre Verden. Jeg ønsker Kristi Komme. Jeg ønsker Fredsregeringen. Jeg ønsker, at Tiden

maa komme, da hvert Menneske kan leve i Fred i Aand og Tro, Kærlighed og Bøn.

Maa Herren velsigne jer, jeg beder i Jesu Kristi Navn, Amen.

Lektie syv.

Herrens Aand udgydes.

Der er mange interessante Begivenheder, som er forudsagt i Skrifterne om Ting, der skal ske i den sidste store Uddeling, som ikke er indbefattet i disse seks Taler, som er givet her i Barratt Hall.

At vi lever i en vidunderlig Tidsalder indrømmes af alle uden Hensyn til Tro eller ikke Tro paa Skrifterne. Det er manges Synspunkt, at vi iblandt os har Tænkere, der langt overgaar tidligere Tidsaldres, og dette er Aarsagen til den vidunderlige Flod af Opfindelser og Opdagelser og Udvikling paa Videnskabens, Kunstens og Mekanikkens Omraade de sidste hundrede Aar. Mange har ogsaa bemærket, at vi drager Fordel af forbigaaende Tidsaldres Oplevelser og Fund, men alle Tidsaldres Oplevelser og Kundskaber kan ikke sammenlagt sammenlignes med de vidunderlige Fuldførelser i det 19. og 20. Aarhundrede.

»Herren har villet det.«

Vi, som accepterer Herrens Ord, og som har Tro paa Profeternes Forudsigelser, har det Synspunkt, at den store Udgydelse af Kundskaber og videnskabelige Opdagelser er paa Grund af Herrens Aands Indflydelse og Ledelse af Menneskenes Tanker, mere end nogensinde før. Tiden er kommet for en vidunderlig Udvikling af Videnskaben, Kunsten, Mekanikken, Medicinen o. s. v., at gøre disse Ting kendt og give dem til Menneskenes Fordel og Nytte, og dette skyldes ikke Forstandens Overlegenhed, men at Herren har villet det. Men med al vor Lærdom og Opfindelse har det ikke bragt Menneskene nærmere til deres Skaber eller til de guddommelige Sandheder, som bringer Frelse. Troen paa Herren er ikke forøget, men tværtimod har Menneskene fjernet sig mere og mere fra den aabenbarede

Frelsensplan. Mange af den moderne Tids Opdagelser har bragt Verden nærmere end nogensinde før til de usete aandeligt Kræfter; men Menneskene har forhærdet deres Hjerter og har taget Æren selv, afslaaende at tro paa en Inspiration, som er blevet givet dem. Hvor mange kan være Vidne til disse vidunderlige Kræfter som Radio, Television og mange andre Opdagelser, og saa benægte den Almægtiges Kraft og Indflydelse fra den usete Verden, det er et Mysterium, som overgaar almindelig Forstand.

»Intelligensen er ikke større nu.«

Disse vidunderlige Opdagelser og denne Udvikling er ikke kommet til Verden, fordi Menneskene er af større Intelligens eller Visdom, end de værdige, som levede i de tidligste Tider. Menneskene i de forgangne Tider var lige saa intelligente som nu; de var i Besiddelse af en Visdom, der var ligesaa stor, som den Verden er i Besiddelse af i Dag. Herren inspirerede deres Tanker og aabenbarede sine Befalinger til dem samt aabnede Syner for dem om Ting, som skulle ske i Fremtidens Generationer lige til Tidernes Ende. I den første Tale i denne Serie blev denne Sag diskuteret. Jesus Kristus var Planlæggeren og Skaberen af denne Jord og mange andre Verdener. Han gav Jorden dens Love, ved hvilke den blev regeret længe før, han kom til Verden som et lille Barn i Bethlehem. Da han kom blandt dødelige Mennesker, underkastede han sig de Love og den Tilstand, som var gældende blandt Menneskene i de Dage. Han havde Magt til at gøre Vandet til Vin, at give Synet til Blinde, at gøre visne og brudte Lemmer hele, at kalde døde frem fra Graven, efter at de havde ligget mange Dage deri. Elementerne var ham lydige, naar han befalede over dem, dog, naar han rejste fra Galilæa til Jerusalem, gik han eller red paa et taalmodigt Lastdyr, og Rejsen varede i mange Dage. Der var ingen Aviser, ingen Telegraf og ingen hurtige Forbindelsesmidler mellem Byerne. Han vidste, at der var en vestlig Halvkugle med en Nation af Israels Hus. Er det rimeligt at antage, at han, som sagde, at han kendte alt fra Begyndelsen, ikke saa vore Dage med alle dets vid-

underlige og bekvemme Hjælpemidler og Udviklingsmuligheder? Er et sandsynligt at antage, at Enoch, Moses eller Jareds Broder, til hvem Herren aabenbarede Jordens Historie, ikke saa disse Ting, som er almindelige i vore Dage. Hvordan kan vi betvivle, at dette skulle være Tilfældet?

»*Profeterne saa vore Dage*«.

Er det ikke sandt, at nogle af de gamle Profeter saa nogle af disse Ting? Esajas maa have set vore store Skibe, som bliver drevet af Damp og Elektricitet. Nahum maa have set Tog eller Automobilerne, eller begge, da han talte om Stridsvogne, som fo'r gennem Gaderne som Lynet og med Lys som Fakler. Johannes Aabenbareren beskriver Flyvemaskinerne og Slagene i Luften, hvilket sker nu over store Dele af Verden. Fakta er, at Herren har tilbageholdt alle disse Ting fra Jordens Indbyggere og har inspireret Menneskene i de sidste Dage til at opdage og gøre Brug af dem. Det er ogsaa sandt, at enhver god Ting, som kommer fra oven, kan Satan benytte til det onde, blot ved at vende det, der er bestemt som en Velsignelse, til en Forbandelse, for at foraarsage en aandelig saavel som en fysisk Ødelæggelse af Menneskeheden. Han gør det, fordi Menneskene elsker Mørke og Ondskab mere end det gode.

»*Kundskaben forøges.*«

Engelen aabenbarede mange Ting angaaende vore Dage til Daniel og sagde til ham: »*Sæt Lukke for Ordene og Segl for Bogen til Endens Tid! Mange skal granske i den, og Kundskaben skal blive stor.*« (Dan. 12 : 4).

Paulus tilføjede en betydningsfuld Sandhed, da han sagde, talende til Timoteus, at i de sidste Dage vilde de »*altid lære og aldrig komme til Sandheds Erkendelse.*« (2 Tim. 3 : 7).

Disse to Forudsigelser bliver i Sandhed opfyldt paa Jorden i Dag. Joel blev ogsaa vist de sidste Dage og forudsagde mange Ting, som skulle ske, især ved Kristi andet Komme. Blandt andet sagde han: »*Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min Aand over alt Kød; eders Sønner og eders Døtre skal profetere, eders gamle skal drømme Drømme*

William L. Soelberg. Præsident Petersen talte meget inspireret, idet han sagde, at hans Hjertes Ønske ikke var at være Konge i Danmark eller Præsident i Amerika, men at faa alle Guds Børn i Verden til at forstaa Jesu Kristi Evangelium, ikke i den næste Verden, men nu her paa Jorden. Tilstede ved Koncerten var 264 Personer, som i Sandhed var beriget af det smukke Program.

Søndagens Møder indledtes med Præstedømmemøde Kl. 8,30, hvor der var 73 tilstede. Der blev givet mange gode Raad og Anvisninger af de følgende Talere: Distriktspræsident Aage Boeslund, Ældste Richard Nielsen, Biskop Christian Jensen, Missionær Elisabeth Hinckley, Missionær Erastus Andersen, Missionær Martin Nielsen, Missionær Donell Rasmussen, Ældste Martin Andersen og Missionær Scott Hardy. Præsident Petersen sluttede med en kraftig Formaning til Ældsterne om at gøre deres Pligter.

Det næste Møde Kl. 10 blev overværet af 201 Personer. Præsident Petersen fortalte, hvorledes Horsens Gren var vokset, og at de i Dag betalte ¼ af den Tiende, der blev betalt i Aarhus Distrikt. Følgende blev kaldt op at tale: Missionær Joseph Tailor, der talte om Vigtigheden af Familiebøn, Missionær Delbert Cromwell, der talte om Ydmyghed og Tro, Missionær Raymond, der talte om sit Arbejde, Missionær Frank Jensen talte om den gode Aand i Horsens, Missionær Jack Hansen bad om Hjælp til at overvinde Vanskelighederne. Præsident Petersen sagde her nogle Bemærkninger og blandt andet, at han haabede, at de unge Kvinder ville søge efter en Mand, som de vidste ville ære sit Præstedømme, og at de unge Mænd ville søge en Kvinde, som de vidste ville ære en Mand, som ærede sit Præstedømme. Missionær Naomi Jensen bad Kvinderne hjælpe deres Mænd til at ære Præstedømmet. Missionær Jennie Boeslund talte om sin Glæde over Arbejdet og især Gleanerarbejdet. Missionær Lillian Nielsen opfordrede til at leve Evangeliet. Missionær Kenneth Andersen talte om denne Verdens Ledere, som maatte arbejde sammen i Ydmyghed og Bøn, før der blev Fred. Missionær Joseph Fillerup: »Lev Evangeliet og Du vil blive lykkelig«. Missionærerne sang »Hav Tak for Profeten«, og Talerne fortsattes. Grant Lee Hansen: »Tro uden Gerninger er Død«. Reed Durtchi bar Vidnesbyrd om Joseph Smith som en sand Profet. Reed Christensen bar Vidnesbyrd at Gud har oprettet sit Rige paa Jorden. Herbert Petersen: »Den eneste Maade, vi opnaar en Plads i Guds Rige, er ved at leve Evangeliet«. Distriktspræsident Boeslund fortalte, hvordan Herren havde velsignet ham og hans Familie. Derefter sluttede dette Møde.

219 Søskende og Venner mødtes igen til Nadvermøde Kl. 14,30. Ved dette medvirkede Randers Sangkor. De nydøbte Medlemmer modtog deres Haandspaalæggelse, hvorefter Missionærtalerne fortsattes. Dean Salvesen var lykkelig for disse Aar i Herrens Tjeneste. Homer D. Whittier: »Ingen kan være doven og samtidig være en god Sidste Dages Hellig«. Grant Stevensen: »For at nyde Glæde maa vi leve nær til Gud og bede til ham«. Whitney Johnsen gav sin Tid til en Broder Sørensen, som lige var blevet døbt, og denne fortalte om sin Omvendelse og ønskede, at alle unge vilde leve som Missionærerne. Anton Petersen og hans Hustru Anna Petersen talte derefter. Kirkens Generalautoriteter blev opretholdt. Missionærerne fortsatte: Wilford Beesley bar Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Gerald Christiansen fortalte, at han havde Respekt for de Hellige, som havde Respekt for Evangeliet. Kenneth Jensen: »Den, som gaar paa forbudte Stier, kan ikke forvente at samles med de Hellige i Guds Rige«. Keith Crane ønskede, at alle Folk paa Gaden vilde komme og høre Evangeliet. Amber Davidsen: »Vi er alle dannet af de samme Elementer. Mennesker udenfor Kirken er lige saa meget værd som vi, men vi maa gøre det, vi ved er Ret, og vise dem et Eksempel«. Stewart Newbold talte om Nødvendigheden af at efterleve Budene. Mødet sluttede med Sangen »Pris Gud«.

Aftenmødet begyndte Kl. 7 med 275 til Stede. Frede Thomsen talte om, hvordan Sodoma og Gomorra kunde være blevet sparet, dersom der havde været nogle retfærdige Mennesker deri, og om Daaben, som er Døren til Guds Rige. En lille Pige fremsagde derefter Trosartiklerne. Missionær Poul Andersen sagde, at mange af Kirkens Medlemmer var mere modige end han, for de turde bryde Guds Bud og Befalinger, men det turde han ikke. Det var bedre aldrig at have hørt om Evangeliet, end at bryde dets Love. Missionær Castelton sang derefter en Solo. Biskop Chr. Jensen var lykkelig for de to Aars Missionærarbejde, han havde udført. Randers Kor sang. William Soelberg fortalte, at vi fik akkurat det ud af Kirken, som vi selv ydede den. Derefter sang Aarhus Kor. Præsident Petersen sluttede med følgende Bemærkninger: Han undrede sig over, om mange ville høre Evangeliet, naar Kristus kom tilbage, for han var ikke velkommen. Danmark trængte ikke til Marshallhjælp, men til Guds Evangelium, og om det danske Folk ville antage dette, skulle Gud nok hjælpe Danmark. Børnene skulle undervises i Evangeliet i deres Barndom. Mødrene skulle lære deres smaa Børn at bede. Vi behøvede de, som ikke tilhørte Kirken, til at komme og hjælpe os. Mødet sluttede med Sangen »Kom Hellige«.

Mandag Aften afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en

Bazar. Aftenen gav et pænt Overskud til Foreningens gode Formaal.

Konferencen var i høj Grad opløftende og inspirerende for Kirkens videre Arbejde. Især skal der rettes en Tak til Aarhus og Randers Sangkor for deres gode Indsats.

Missionær Kenneth Jensen.

Konferencen i Aalborg den 16.—17.—18. Oktober.

Koncerten blev som altid til stor Glæde og Inspiration for de 263 Tilstedeværende. Der blev udført mange fine Numre af baade Kor og Solister. Aalborg er saa heldig at have adskillige Missionærer i sit Distrikt, der haandterer et eller andet Instrument, og der blev saaledes udført mange fine Musiknumre for Klaver, Violiner, Saxofon og Trompet.

Præsident Petersen takkede Koret for dets gode Arbejde og overgav sin Tid til Grensforstander Frede Thomsen, Aarhus, som ligeledes takkede Koret og fortalte om Sangen »Kom Hellige«s Tilblivelse, og Præsident Petersen bad Koret synge den. Det var med Tilfredshed baade Sangkor, Solister og Tilhørere kunde se tilbage paa en smuk Indledning til Konferencen.

Præstedømmemødet begyndte Søndag Kl. 8,30 med 67 tilstede. Efter Indledning blev Tiden overgivet til Missionspræsidenten, som bad om Rapporter fra Missionærerne i Løgstør, Nykøbing, Skive og Frederikshavn. Broder Petersen, Frederikshavn, gav en kort Tale, Biskop Christian Jensen talte om Visdomsord og Bøn, Missionær Robert M. Christensen talte om Nødvendigheden af de forskellige Embeder i Præstedømmet. Derefter blev der foretaget en Salvelse. Missionær Ferrel G. Nelson udtrykte sin Glæde over Sangkoret. Derefter blev der givet Rapporter fra Hjørring og Brønderslev. Præsident Petersen mindede Præstedømmet om deres Pligter og bad Distriktspræsident Henry Løjborg foreslaa de Brødre, der skulle have Præstedømmet, og derefter ønskede Missionspræsidenten at høre Vidnesbyrd fra hver af de foreslaaede Brødre.

Kl. 10 blev det næste Møde afholdt. Efter Aabningen bad Distriktspræsident Henry Løjborg de tilstedeværende om kun at søge efter det gode gennem Dagen. Der blev foreslaaet nogle Brødre til Forhøjelse i Præstedømmet, og hver af Brødrene aflagde Vidnesbyrd. Tiden blev nu overgivet til Præsident Petersen, som bad Søster Hinckley tale. Søster Hinckley udtalte sin Glæde over at være i Aalborg, den var ligesom hendes Hjem. Hun talte ligeledes om Renhed og Kyskhed. Missonærerne sang derefter »Priser Profeten«. Følgende Missionærer og Brødre talte: Dean Salversen bar Vidnesbyrd og haabede, at han med sit Eksempel maatte forkynde Evangeliet for Verden. Homer Whittier bragte Hilsener fra Odense og talte om Daaben og

dens Betingelser. Frede Thomsen mindede om, at der ville komme en Dag, hvor Menneskene maatte tage Stilling til Evangeliet. Herbert Andersen spillede en Violinsolo »Meditation«. Inger Bukke bar Vidnesbyrd om de Velsignelser, hun havde modtagt ved at arbejde paa Missionskontoret og opfordrede til Loyalitet mod de, som var over dem, og mod de Raad og Lektier, som kom fra Hovedbestyrelserne. Præsident Petersen sluttede dette Møde med en lille Historie om Søvn. Til Stede 158. Ved Eftermiddagsmødet Kl. 14 medvirkede »Mødrekoret«, og Nadveren blev administreret. Kirkens Generalautoriteter blev opretholdt. Der var ved dette Møde en vidunderlig Aand, som kunde spores fra den første Tale til Afslutningen. Broder O. Ferrall Lund aflagde Vidnesbyrd. Præsident Petersen talte om Indsamlingen og Kristi Genkomst og fortalte i den Forbindelse, at han agtede at afløse Aalborg Grensforstanderskab, da Grensforstander Bukke skulle rejse i nær Fremtid. Præsident Petersen takkede Broder Bukke for hans fine Arbejde gennem 6 Aar og bad om at høre fra ham. Grensforstander Bukke udtrykte sin Taknemmelighed over den Tid, han havde været Grensforstander og gav et Tilbageblik over de vanskelige Aar under Krigen, og takkede alle de, som havde hjulpet ham gennem Aarene. Præsident Petersen takkede atter Broder Bukke og de, som havde hjulpet ham og bad om at høre fra Raadgiverne. Rudolf Løjborg takkede alle for den Hjælp, de havde ydet ham. Christian Nielsen udtalte, at hans Tid som Raadgiver havde været den lykkeligste Tid i hans Liv, og takkede Broder Bukke og alle for det, de havde gjort for ham. Præsident Petersen afløste derefter Grensforstanderskabet. Det nye Grensforstanderskab blev forestillet. Missionær Robert M. Christensen udtalte sin Taknemmelighed over sit Kald og bar sit Vidnesbyrd, hvorefter Forsamlingen opretholdt ham som Grensforstander. Broder Christian Johansen bad om Hjælp og Styrke til at udføre sit Kald som 1. Raadgiver og Grenssekretær og bar sit Vidnesbyrd, hvorefter han blev opretholdt af Forsamlingen. Missionær Willis Petersen bemærkede, at uden Guds Hjælp kunde han ikke udføre noget som 2. Raadgiver, og bad om at være i Stand til at udføre sin Pligt, hvorefter han blev opretholdt af Forsamlingen. Det nye Grensforstanderskab blev derefter beskikket. Hvorefter Afslutningen fandt Sted. Til Stede 132.

Ved Aftenmødet Kl. 19 var der 214 til Stede, og Præsident Petersen kaldte følgende Missionærer, som skulle rejse, til at tale: Biskop Christian Jensen omtalte den store Forandring, der var sket i Missionen, siden han kom til Danmark, og omtalte Forudtilværelsen og Livet efter Døden. Missionær Ferrel

G. Nelson udtrykte sin Taknemmelighed over alt det, Medlemmerne og Venner havde gjort for ham, og bar Vidnesbyrd. Missionær Elisabeth Hinckley omtalte Vejen, vi maatte gaa for at faa et Vidnesbyrd og takkede alle for, hvad de havde gjort for hende. Derefter talte Grensforstander Frede Thomsen, Aarhus, og han takkede Aalborg Gren for deres Venlighed imod ham, og erklærede at Præsident Petersens Formaninger var sød Musik for de, som efterlevede Evangeliet. Distriktspræsident Løjborg talte om Profeter i disse Dage, falske Lærdomme, Medlemmernes Pligter, og bar sit Vidnesbyrd. Maria Bukke sang »Sølvsnoren brister dog engang«. Grensforstander Robert Christensen gav en kort Tale om Kirkens Navn, hvorefter Missionær Herbert Andersen spillede en Violinsolo »Largo«. Præsident Petersen gav derefter en mesterlig Tale om Omvendelse og Nødvendigheden heraf. Han gav mange Raad og Formaninger til de Hellige og de Fremmede og nedbad Guds Velsignelse over alle. Efter Bemærkninger af Distriktspræsident Løjborg sluttede Mødet.

Mandag Aften afholdt Den kvindelige Hjælpeforening sin Bazar efter et kort Program. Der var 132 til Stede, og Aftenen gav et Overskud paa 410 Kr. til Foreningens Arbejde.

Konferencen var denne Gang besjælet af en inspirerende og opløftende Aand, som lover godt for Fremtiden.

Missionær Richard Nielsen.

Odense Konference den 23.—24.—25. Oktober.

Konferencen indledtes med en dejlig Koncert af Odense Sangkor, der bl. a. sang »Fryd Dig o Jord«, »Dalen og Fjældet i Skønhed er klædt« og »Pilgrimskoret«. Programmet indeholdt ligeledes en Missionærkvartet »Landkending«, en Klaversoli og en Violinsoli. Præsident Petersen fortalte Forsamlingen om Indvielsen af Kirtland Tempel, hvor Englene sang af Glæde. Missionær Tingey gav ligeledes en kort Tale. Der var 128 til Stede, som alle nød den gode Aften og forlod Salen med Hjerterne fyldte med Glæde.

Klokken 8 Søndag Morgen fandt en Daabshandling Sted i Odense Svømmehal, overværet af 51 Søskende og Venner. 4 Personer blev døbt. Kl. 9 blev Præstedømmet afholdt med de tilrejsende Brødre fra hele Distriktet. De døbte fik Haandspaalæggelse, og en Broder blev ordineret til Diakon. Tiden blev derefter overgivet til Præsident Petersen, der bad om en Rapport fra Grensforstander Merlin Meyers om Grenens Fremgang. Omrejsende Ældste Poul Andersen gav ogsaa en Rapport om Fremgangen i hele Missionen. Præsident Petersen talte derefter til de, der lige var blevet døbt, om Livet i Fremtiden.

Formiddagsmødet aabnede Kl. 10. Talerne var som følger: Missionærerne Vance Leavitt, Dell Boosen, Enoch W. Russon og Orson Christensen. Odense Kor sang derefter »Min Gud er min Hyrde«. Talerne fortsatte: Missionærerne Homer D. Whittier, Leslie Raty, Robert Stevenson og Robert H. Christensen. Mødet sluttede med Sang og Bøn. Der var 86 til Stede.

Kl. 14,30 begyndte Eftermiddagsmødet, hvor Søskende og Venner samledes til Nadveren. Kirkens Generalautoriteter blev opretholdt, hvorefter Tiden blev overgivet til Præsident Petersen, som kaldte følgende Missionærer til at tale: Ralph Barraclough, Lloyd Nielsen, Ronald Howell, Wm. H. Tingey, Richard D. Jensen og Leo Bendixen. Præsident Petersen talte derefter og bad alle gøre, som der stod i Sangen »Gør hvad er Ret«. Til Stede ved dette Møde 49 Personer.

Gudstjenesten om Aftenen begyndte ligeledes under Præsidium af Præsident Petersen. Aftenens første Taler var Ældste Olaf Møller, der talte om Profeter og gav nogle Eksempler fra sit eget Liv. Missionær Poul Andersen talte om de sidste Dage og Profeternes Gerninger i de sidste Dage. Efter en Sang af Koret talte Grensforstander Meyers om Guds Personlighed. Præsident Petersen bar derefter et kraftigt Vidnesbyrd om Guds Magt, saaledes som den viste sig gennem Profeterne og Patriarkerne i disse Dage. Han fortalte Forsamlingen, at Missionærernes Opgave var at raabe Omvendelse til Verden. Efter en Sang af Forsamlingen og en smuk Solo af Br. Edmund Nielsen sluttedes med Bøn.

Mandag Aften holdt Den kvindelige Hjælpeforening en Bazar paa Hotel Windsor, hvor der var 113 til Stede. Der blev holdt en Tale af Søster Bodil Nielsen om Foreningens Hensigt, og et muntert Program blev udført. Aftenen gav et Overskud paa 322 Kr.

Konferencen var en stor Sukces og vidnede om god Fremgang i Odense Gren.

Missionær E. W. Russon.

København den 30. og 31. Oktober og 1. November.

Koncerten, som var set hen til med en Del Ængstelse paa Grund af mange Forhindringer, blev grundet paa Dirigent Elvin Lunt og Præsidentinde Sylva Petersen, Lillian Petersen samt Korets store Anstrengelser til en stor Sukces. Det næsten to Timer lange Program afvekslede med Korsange, en Trio, en Fløjtesolo, en Orgelsolo og Solosang. Præsident Petersen takkede Koret for dets store Arbejde. Fru Mette v. Kohn læste »Flugten til Ægypten« paa sin sædvanlige mesterlige Vis, og det var kun velfortjent, da Aftenens Gæster, Fru v. Kohn og Hr. Carlsen, som havde sunget nogle smukke Solosange, fik hver en Buket Blom-

ster som Tak. Det samme var Tilfældet med Søster Lillian Petersen, som har gjort et stort Arbejde for Koret. Dog var der tre mere, som fortjente Blomster, men som maa nøjes med dem gennem dette Referat, nemlig Dirigent Elvin Lunt, Præsidentinde Sylva Petersen og Organist Niels Henriksen. De 426 Tilhørere gik fra Koncerten med et smukt Minde.

Konferencesøndagen begyndte med Præstedømmet Kl. 8,30. Distriktspræsident Enoch Andersen bød velkommen og overgav straks Tiden til Missionspræsidenten, som omtalte Grensforstanderskabets Ansvar overfor Præstedømmets Medlemmer og den frygtelige Tid, Menneskeheden lever i, samt om Ligegyldigheden indenfor Præstedømmet. Han bad derefter Brødrene fremkomme med deres Udtalelser, hvorefter følgende Brødre fik Ordet. Harry Petersen talte om alt det, de Præstedømmemedlemmer, som var blevet borte, gik Glip af. Alfred Hansen talte om Omvendelsens store Betydning og Efterlevelsen af Lovene. Chr. Madsen udtalte sin Beklagelse over, at flere af Præstedømmets Medlemmer ikke gav Møde og bad Brødrene leve op til Budene, holde Visdomsord og arbejde stærkt for Evangeliets Sag. Missionærerne Burton og Moulton talte om Glæden ved at prædike Evangeliet i Danmark. Svend Ibholm talte om den store Kamp for at overvinde det onde, som altid lurede paa Menneskene. Edvin Jensen udtalte sin Glæde over at være Medlem af Kirken. Niels P. Arendtsen talte om Betydningen af at overholde Evangeliets Love og Befalinger. Chr. Nielsen om Glæden ved at arbejde med i Kirken og omtalte det første Buds Betydning. Chr. Tidemann Petersen omtalte Villighed, Opofrelse og menneskelige Fejl. Arne Leiss om Betydningen af at overholde Pligterne. Odin Jensen og Carl Johan Sørensen om Glæden over at være Medlem. Helgo Jensen omtalte til Slut Missionærernes store økonomiske Ofre for Evangeliets Sag. Til Stede ved dette Møde var 58.

Formiddagsmødet begyndte Kl. 10. En Missionærkvartet indledte med »Min Gud er min Hyrde«, hvorefter en Søndagsskolepige Lis Meyer læste et Stykke om at ære sine Forældre. Et tysk Ægtepar, Broder og Søster Gebhardt, talte begge om den Velsignelse Evangeliet havde bragt dem til Trods for Sorgen over Tabet af deres eneste Søn og deres Lidelser under Krigen i Tyskland. Missionærerne Erastus Andersen, Lundgreen og Burton udtalte deres Taknemmelighed over at have modtaget Evangeliet og over Kirkens Fremgang i Danmark og Missionær Bishop om Nødvendigheden af stadig at undersøge Evangeliets Lærdomme. Fru Jørgensen fra Slagelse, som ikke er Medlem, men som virker som Organist, udtalte sin Glæde over dette Arbejde. Missionær Quincy Hansen om Glæden over at flere

Mennesker lytter til og efterfølger Evangeliets Sandheder. Viggo F. Victor om Præstedømmets Fuldmagt til at udføre Herrens Befalinger. Søster Eliza Petersen og Søster Lillian Petersen om Glæden og Taknemmeligheden over at være Medlemmer af Kirken. Missionær Jack Ray om Bibelens Lærdomme og Quincy Jensen om Daaben og Frelsens Opnaaelse. Missionær Hawkins talte om Glæden ved at være i Danmark og om Kirkens Fremgang og Overholdelsen af Guds Love og Befalinger. Søster Inger Bukke om Bønnens store Betydning. Til Slut sang Bikubepigerne »Nu falmer Skoven trindt om Land«. Til Stede 212.

Kl. 12,30 blev der afholdt Daab, hvor 7 nye Medlemmer indlemmedes i Kirken. Efter Daaben begyndte Konferencens Nadvermøde Kl 14,30. »Mødrekoret« medvirkede. Præsident Petersen afløste Hovedbestyrelsen for Primary, Søster Ellen Christensen og hendes Raadgivere Søster Mary Kaiser og Lillian Petersen. Søster Lillian Petersen blev indsat som Præsidentinde med Runa Jensen som Sekretær. Kirkens Generalautoriteter blev opretholdt, og Tiden blev overdraget Missionærerne til Vidnesbyrd. Følgende Missionærer talte om Evangeliets Glæder og bar deres Vidnesbyrd: Boyd Larsen, Keith Karren, Ric. Steed, Mark Robertson, Odeen Andersen, V. Standing, Gordon Jensen, La Mar Neff, Orson Christensen, Eugene Keene, Darwin Larsen, Ashby Nelson, Broder Benny Rasmussen, Missionærerne Harald B. Nielsen og James Langford. Derefter sang Søster Eliza Petersen og Missionær Dale Hawkins en Duet. Mødet afsluttedes. Til Stede 126.

Aftengudstjenesten begyndte Kl. 19. Distriktspræsidenten bød velkommen og overgav Tiden til Missionspræsident Alma L. Petersen. Søstrene Mary og Majken Andersen sang »Jeg er Fremmed«. Aftenens første Taler Distriktspræsidenten rettede en Tak til alle Søskende for den gode Konference. Missionær Andersen fra Slagelse talte og bar Vidnesbyrd, hvorefter Koret sang »Mester se Uvejret truer«. Missionær Kay Andersen og Broder Werner Andersen fra Aalborg talte og bar Vidnesbyrd. Broder Madsen fra Herlev bar sit Vidnesbyrd, hvorefter Missionær Mardell Nielsen sang »Den Fremmede fra Galilæ«. Præsidenten talte til sidst til den store Forsamling og bemærkede, at Menneskene ikke mere troede paa »Den Fremmede fra Galilæ«. Efter Sangen »Kom Hellige« sluttede Koret den udbytterige Aften med Sangen »De som saar«. Til Stede 354.

Mandag Aften afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en Bazar, efter at dens Medlemmer havde udført et nydeligt Program. Aftenen gav et meget fint Overskud til Foreningens gode Formaal, nemlig 1100 Kr.

Edwin Jensen.

Til dig!

Hold Rede paa din Slægt, — den er i stadig Udvikling, og de Gamle dør. — Skriv det straks.

Fra Missionsmarken

»De syngende Mødre i København«.

Vi, som regelmæssigt kommer til den Kvindelige Hjælpeforenings Møder, har ofte Lejlighed til at glæde os over denne Forenings Kor, som ikke er bange for at tage nye Opgaver op og præsentere nye Sange for os, men ikke nok med, at de glæder os i Kirken med deres Sang, nej, »De syngende Mødre« gaar ikke af Vejen for at hjælpe, hvor de kan. De har saaledes besøgt en Søster, som i flere Aar har været sengeliggende, og har glædet hende med deres Sang, og da Broder og Søster Rasmussen i Lyngby forleden havde kaldt sammen til Møde i den gamle Buddinge Mølle for derved at skabe Interesse for vor Kirke i Forbindelse med Fremvisningen af Harry Petersens Film, mødte alle »De syngende Mødre« og gjorde deres Del af Missionsarbejdet ved at synge et Par af vore smukke Sange. Der er stor Grund til Paaskønnelse af dette Kors Arbejde, især da vi ved, at mange af dets Medlemmer ikke er helt unge. De udviser en aldrig svigtende Beredvillighed og Hjælpsomhed.

Irma Petersen.

Vejle Ungdomsforenings Aabningsfest.

Den 7. September blev Aabningsfesten afholdt. Efter Aabningen talte Missionær Beesley om Foreningens Hensigt, og der blev fremvist en Farvefilm »Bjergenes Top«. Missionær Fischer glædede de mange Tilstedeværende med flere udmærkede Klavernumre. Alle Vejle-Missionærerne udførte en meget morsom Sketch udklædt som gammeldags Barberere med Kejser Vilhelm Skæg og Hageskæg, og de var saa morsomme, at flere fik Taarer i Øjnene af Latter. Der blev serveret Risalamanda, Jello og Sodavand. Det blev en dejlig Aften for de 65 Tilstedeværende.

Grant Stevenson.

Daab:

AALBORG: Den 8. Oktober blev følgende døbte: Anne Marie Jensen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandsp. af Missionær Keith Petersen. Maja Johanne Jensen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandsp. af Missionær Keith Pe-

tersen. Birte Thomsen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandsp. af Missionær Glen Marcussen. Anna Kathrine Vilhelmine Thomsen blev døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandsp. af Missionær Laurence W. Fisch. Den 16. Oktober blev følgende døbte: Raold Dalsgaard Fjellerad blev døbt af Missionær Keith Petersen, Haandsp. af Missionær Lloyd Felsted. Herdis Dalsgaard Fjellerad blev døbt af Missionær Keith Petersen, Haandsp. af Missionær Felsted. Hjørdis Dalsgaard Fjellerad blev døbt af Missionær Keith Petersen, Haandsp. af Missionær Felsted. Elsebeth Kristina Dalsgaard Fjellerad blev døbt af Missionær Keith Petersen, Haandsp. af Samme. Elvinus Rudolf Fjellerad blev døbt af Missionær Keith Petersen, Haandsp. af Samme. Inge Maren Smidt Lassen blev døbt af Missionær Lyle Petersen, Haandsp. af Missionær Douglas Reed. Robert Arne Frode Lassen blev døbt af Missionær Lyle Petersen, Haandsp. af Missionær Bryce Baxter. Edith Agnete Lassen blev døbt af Missionær Lyle Petersen, Haandsp. af Missionær Paul R. Andersen. Den 30. Oktober blev følgende døbte: Lars Hakon Uttrup blev døbt af Ældste Arnold J. Bukke, Haandsp. af Distriktspræsident Henry Løjborg. Inger Marie Steenberg Hansen Gerlach blev døbt af Præst Christian Bendtsen, Haandsp. af Missionær Lyle Petersen. Aage William Gerlach blev døbt af Præst Christian Bendtsen, Haandsp. af Missionær Bryce Baxter.

ESBJERG: Den 3. Oktober blev følgende døbte: Hans Christian Petersen blev døbt af Missionær Christian C. Fingerle, Haandsp. af Missionær Donald T. North. Anna Christina Marie Møller Petersen blev døbt af Missionær Christian C. Fingerle, Haandsp. af Missionspræsident Alma L. Petersen.

HORSENS: Den 17. Oktober blev Bodil Vibeke Bergaard døbt af Missionær Ronald G. Vincent, Haandsp. af Missionær L. Taylor.

ODENSE: Den 24. Oktober blev Bodil Vibeke Christoffersen døbt af Missionær Homer D. Whittier, Haandsp. af Ældste Olaf Miller.

RANDERS: Den 10. Oktober blev følgende døbte i Aarhus: Anton Oskar Elkjær Pedersen blev døbt af Ældste Oskar Pedersen, Haandsp. Missionær Wm. S. Newbold. Anna Lise Hansen Pedersen blev døbt af Ældste Oskar Pedersen, Haandsp. af Missionær Kenneth Jensen.

VEJLE: Den 9. Oktober blev Henry Kristian Sørensen døbt af Missionær Whitney L. Johnson, Haandsp. af Missionær Gerald Christiansen.

Vi ønsker de nye Søskende til Lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

AALBORG: Den 1. August 1948 blev Edmund Hansen og Oda Margrethe Hansens lille Søn Jørn Hansen, født den 15. Dec. 1945, velsignet af Distriktspræsident Henry Løjborg. Den 31. Oktober blev Ejvin Thorvald Therkildsen og Johanne Therkildsens lille Datter, født den 30. August 1948, velsignet af Ældste Thorvald Therkildsen og givet Navnet Lis Rita Therkildsen.

HORSENS: Den 7. Oktober blev Jens Charles Hansen og Anna Kirstine Hansens lille Søn, født den 12. August 1948, velsignet af Missionær Ronald G. Vincent, og givet Navnet Ronald Charles Hansen.

KØBENHAVN: Den 24. Oktober blev Eduard Hansen og Grethe Hansens lille Datter, født den 23. Sept. 1948, velsignet af Missionær Darwin Larsen og givet Navnet Linda Lydia Hansen.

VEJLE: Den 9. Oktober 1948 blev Henry Kristian Sørensen og Klara Minnie Sørensens lille Søn, Henning Sørensen, født den 4. Juni 1943, velsignet af Missionær Wilford A. Beesley.

BRØNDERSLEV: Den 11. Juli 1948 blev Marta Krista Dietz lille Datter, født den 20. Juni 1948, velsignet af Missionær Merrild og givet Navnet Anna Johanne Dietz.

Ordinationer:

AALBORG: Den 11. Oktober 1948 blev Severin Jensen ordineret til Præst af Distriktspræsident Henry Løjborg. Den 25. Oktober blev følgende ordineret: Børge Nitzsch Jensen blev ordineret til Diakon af Missionær Glen Marcussen. Anders Bolinius Nielsen blev ordineret til Diakon af Ældste Børge Klitgaard. Hilmar Frode Lassen blev ordineret til Diakon af Præst Chr. Nielsen. Henry Holger Sørensen blev ordineret til Lærer af Missionær Willis Petersen. Den 26. Oktober blev Leo Eli Christiansen ordineret til Præst af Grensforstander Robert M. Christensen. Den 27. Oktober blev Holger Bent Larsen ordineret til Diakon af Grensforstander Robert M. Christensen. Den 1. November blev Edmund Hansen ordineret til Diakon af Ældste Christian Johansen. Samme Dag blev Johannes Evald Stricker ordineret til Diakon af Missionær Richard Petersen.

ESBJERG: Den 4. Oktober blev Poul Johannes Petersen ordineret til Diakon af Grensforstander Chr. Jensen. Den 7. Oktober blev Harald Aksel Christiansen ordineret til Lærer af Missionær Edsel C. Jørgensen.

ODENSE: Den 24. Okt. blev Jørgen Gunner Hansen ordineret til Diakon af Grensforstander Merlin G. Meyers.

Dødsfald.

HERNING: Først nu har vi erfaret, at Hans Hansen og Mary Hansens lille treaarige Datter Britta Hansen er død ved en Drukneulykke den 10. April 1948. Ære være lille Brittas Minde, hun er gaaet tilbage til sin himmelske Fader.

Udelukkelser.

ESBJERG: Den 4 .Okt. blev Anne Marie Nielsen Hald udelukket efter eget Ønske. Samme Dag blev Nielsine K. Petersen Lund udelukket efter eget Ønske .

AARHUS: Den 17. Oktober blev Anna Villesen udelukket efter eget Ønske. Samme Dag blev Villy Bruno Jensen udelukket efter eget Ønske. Samme Dag blev Erik Vilhelm Petersen uddelukket for Overtrædelse af det sjette Bud.

HORSENS: Den 22. Oktober blev Elna Agnethe Jensen udelukket for Overtrædelse af det 6te Bud.

Missionærankomster:

Den 1. Oktober ankom følgende Missionærer: Erastus Andersen fra Salt Lake City Utah, beskikket til at arbejde i Slagelse. Donald L. Christensen, Provo, Utah, beskikket til at arbejde i København. Don S. Larsen, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aabenraa. Eugene R. Keene, Gushur, Utah, beskikket til at arbejde i København. Olaf A. P. Miller, Tooele, Utah, beskikket til at arbejde i Odense. John D. Wall, Provo, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg. Den 14. Oktober ankom følgende: Roger Lewis Olsen, Logan, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Nephi Mardell Nielsen, Preston, Idaho, beskikket til at arbejde i København. Den 3. November ankom følgende: Brentnall Haven Barlow, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Vejle. Clyde B. Christensen, Bancroft, Idaho, beskikket til at arbejde i København. Roger Leo Hansen, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Silkeborg. Elsie Helen Johansen, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Hollis Ralph Johnson, Tremonton, Utah, beskikket til at arbejde i Horsens. Frank Boyd Russell, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i København.

Afløsninger:

Den 22. Oktober blev følgende Missionærer hæderligt afløst fra deres Mission: Hans Chr. Werner og Anna Jensine Werner, Salt Lake City. Ægteparret arbejdede sidst i Aalborg. Christian Jensen, Alberta, Canada, sidst arbejdende som Grensforstander i Esbjerg. Elisabeth Hinckley, Salt Lake City, sidst arbejdende i Esbjerg. Ferrel Garth Nelson, Rexburg, Idaho, sidst arbejdende i København.

Forflyttelser:

Den 1. Oktober blev følgende Missionærer forflyttet: Calvin Ashton fra Skive til Horsens. Jay E. Jensen fra Hobro til Esbjerg. Dean L. Maughan fra Kolding til Esbjerg. E. Blaine Sørensen fra Thisted til Kolding. Richard D. Nielsen fra Thisted til Aalborg. Den 3. Oktober blev følgende forflyttet: E. Herbert Andersen fra København til Skive. Don S. Robertson fra København til Skive. Den 5. Oktober blev følgende forflyttet: Frank W. Jensen fra Skive til Horsens. Jack L. Hansen fra Esbjerg til Horsens. Dean A. Salvesen fra Herning til Hobro. Homer D. Whittier fra Odense til Hobro. Reed R. Durtschi fra Hobro til Silkeborg. Victor R. Petersen fra Esbjerg til Aabenraa. Joseph M. Fillerup fra Silkeborg til Herning. Robert D. Castleton fra Slagelse til Esbjerg. Den 20. Oktober blev William H. Tingey jr. flyttet fra København til Odense. Samme Dag blev Vaughan L. Standing flyttet fra Esbjerg til København. Den 4. November blev følgende Missionærer forflyttet: J. Grant Stevenson fra Vejle til Bornholm. Viggo F. Victor fra Holbæk til Bornholm. Quince M. Hansen fra Holbæk til Vejle. Truman R. Fisher fra Horsens til Vejle. Reed W. Christensen fra Silkeborg til Frederikshavn. Darwin Larsen fra København til Roskilde. Billy F. Jensen fra Frederikshavn til Roskilde. Wilford A. Beesley fra Vejle til Københvan. Hartley B. Lundgreen fra Slagelse til København. Ronald G. Vincent fra København til Fredericia. Gerald L. Christiansen fra Vejle til København. John B. Christensen fra Fredericia til Aalborg.

Nye Grenforstanderskaber og Distriktspræsidenter.

ESBJERG, den 3. Oktober 1948:
Grensforstander: Missionær Mark R. Berrett.
1. Raadgiver: Missionær Edsel C. Jørgensen.
2. Raadgiver: Missionær Jay E. Jensen.
Distriktspræsident: Missionær Dean L. Maughan.
AALBORG, den 17. Oktober 1948:
Grensforstander: Missionær Robert M. Christensen.
1. Raadgiver og Grenssekretær: Ældste Christian Johansen.
2. Raadgiver: Missionær Willis C. Petersen .
SILKEBORG, den 17. Oktober 1948:
Grensforstander Reed R. Durtschi.

Emigrationer:

AALBORG: Den 23. September emigrerede følgende Søskende fra Aalborg til Salt Lake City: Birgitte M. Sørensen, Bodil H. Hundrup, Tage Bernhard Hundrup. Den 10. Oktober emigrerede Karen M. Sára Jørgensen fra Aalborg til Salt Lake City. Den 12.

Oktober emigrerede Severin Jensen fra Aalborg til Salt Lake City.

HJØRRING: Den 17. August emigrerede følgende Søskende fra Hjørring til Margrath, Canada: Theodor J. Emil Jørgensen, Alma M. C. Schvarck Jørgensen, Leif Jørgensen, Annette Jørgensen.

KØBENHAVN: Den 15. September emigrerede Jørgen Hugo Hjelm fra København til Pocatello, Idaho. Den 22. Oktober emigrerede Einar Helge Hansen, Elisabeth Hansen, Elmer Esben Kofoed, alle fra København til Ogden, Utah.

Mærkedage:

AALBORG: Den 16. November fejrede en af Aalborg Grens kendte Søstre, Marie Madsen, sin 70 Aars Fødselsdag. Søster Madsen har været et trofast Medlem af Kirken i 22 Aar og er kendt for sit store Hjerte og Gæstfrihed. Vi ønsker herigennem Søster Madsen hjertelig til Lykke. Maa Gud velsigne Deres Livsaften.

KØBENHAVN: Den 29. Oktober fejrede Søster Ane Kathrine Olsen, Bøgevang 39, Virum, sin 75 Aars Fødselsdag. Søster Olsen har været Medlem af Kirken i 11 Aar og kommer trofast i Kirken, naar Helbredet tillader det. Vi ønsker Søster Olsen hjertelig til Lykke. Maa Gud velsigne Deres Livsaften.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Julehilsener til de danske Søskende 198
Tro paa Guds Magt 200
Jeg ønsker at vide 203
»Det lille Barn Jesus« 204
Loyalitet 204
Trosartiklerne 206
Henvisninger til Mormons Bog 208
Efteraarskonferencerne 209
Tidernes Tegn 101
Til dig! 219
Fra Missionsmarken 219

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet - København